

ŽIVOT A UDÁLOSTI V MĚSTSKÉ ČÁSTI BRNO-ŘEČKOVICE A MOKRÁ HORA V ROCE 1993

V roce 1993 se paní Ludmila Ulrichová vzdala funkce kronikářky městské části Brno-Řečkovice a Mokrá Hora. Vedení obce vypsalo na obsazení této funkce konkurs, v němž jsem byl k vedení kroniky vybrán já.

Jmenuji se PhDr. Jiří Pernes a přestože pocházím z rodiny, jejíž osudy jsou odnepaměti spojeny s Brnem, narodil jsem se 4. července 1948 ve Svitavách. Od roku 1956 žiji v Brně, kde jsem ukončil základní školní docházku, vystudoval Střední všeobecně vzdělávací školu na Křenové ulici 36 a pak absolvoval filozofickou fakultu tehdejší Univerzity Jana Evangelisty Purkyně (dnes Masarykova univerzita), obor dějepis a český jazyk. Po skončení studií jsem nastoupil výkon základní vojenské služby a pak, v letech 1972 - 1977, jsem učil na různých základních i středních školách v Brně. V roce 1977 jsem se stal odborným pracovníkem Moravského muzea v Brně, metodikem muzejní a kronikářské práce. V letech 1982 - 1983 jsem pracoval jako historik v Zemědělském muzeu v Praze a od roku 1984 do roku 1990 jsem byl ředitelem Historického muzea ve Slavkově u Brna. Dne 1. června 1990 jsem se na základě konkursu stal ředitelem Moravského zemského muzea v Brně a tuto funkci jsem vykonával až do prosince 1992. V současné době jsem vědeckým pracovníkem Ústavu pro soudobé dějiny Akademie věd České republiky v Praze. Vedle svého pracovního zaměření se věnuji i vlastivědě a místní historii, takže možnost zastávat funkci kronikáře jsem velmi uvítal.

Vím, že při plnění svého úkolu jsem omezen některými nepříznivými skutečnostmi: především nepatřím k řečkovickým a mokrohorským starousedlíkům, kteří své bydliště znají důvěrně od dětství. Do Řečkovic jsem se přistěhoval koncem

roku 1989 a dodnes se se svým bydlištěm vlastně seznamuji. Druhou nevýhodou je skutečnost, že zpracováním kronikářského zápisu za rok 1993 jsem byl pověřen až v polovině roku 1994, takže se musím s celou řadou popisovaných skutečností seznamovat zprostředkovaně. Práci mi naopak významně usnadňuje fakt, že moje předchůdkyně, paní Ulrichová, přistoupila k založení kroniky naší nově vzniklé obce neobyčejně zodpovědně, stejně jako ke zpracování úvodního zápisu, v němž podrobně postihla počáteční období existence Řečkovic a Mokré Hory jako samostatné části města Brna. Věřím, že ku prospěchu mi bude také moje profese a jistá zkušenost, kterou jsem s kronikářskou prací učinil v minulosti. V každém případě se ze všech sil vynasnažím, aby moje svědectví o životě městské části Brno-Řečkovice a Mokrá Hora bylo co nejúplnější a nejvěrnější.

Rok 1993 byl čtvrtým rokem transformace České republiky v demokratický stát; nemalé úkoly a problémy, s nimiž se potýkala celá naše společnost, stály také před naší obcí - městskou částí Brno-Řečkovice a Mokrá Hora. Hluboké změny se týkají života každého z nás - někoho příznivě, někoho méně příznivě, někdo se smutkem v duši vzpomíná na minulý režim. Kolika lidí v Řečkovicích a Mokré Hoře se to týká, kolik nás v roce 1993 v této části Brna vlastně žilo, lze říci jen velmi nepřesně: městská pobočka Českého statistického úřadu v Brně evidenci obyvatel na úrovni městských částí nevede a poslední údaje, které má o počtu obyvatel k dispozici, pocházejí ze sčítání lidu v roce 1991, jež uvádí zápis za předchozí období. Oproti němu nedošlo k nějakému výraznějšímu pohybu obyvatel. Podle informací pracovníků Úřadu městské části Brno-Řečkovice a Mokrá Hora, které jsou ovšem jen přibližné, žije u nás v posledních letech něco přes 16 000 obyvatel. Zcela přesné údaje o narozených a zemřelých za jednotlivá léta je však schopna poskytnout matrika: v

průběhu roku 1993 se u nás narodilo 125 dětí, 45 osob zemřelo a bylo uzavřeno 65 nových manželství.

1. Z činnosti Zastupitelstva a Rady městské části

Život v naší obci a její chod řídilo Zastupitelstvo, zvolené v komunálních volbách v roce 1991. Někteří jeho členové se v letech 1991 a 1992 své funkce vzdali a na jejich místa nastoupili náhradníci; tento vývoj postihuje předchozí zápis. Počátkem roku 1993 se zastupitelstvo scházelo v následujícím složení: ing. Miroslav **Benda**, ing. Ladislav **Býček**, Jan **Čechovský**, ing. Jan **Doležel**, ing. Pavel **Filip**, CSc., Věra **Hejtmánková**, ing. Jan **Holík**, PaedDr. Pavel **Horák**, Eva **Horáková**, doc. ing. František **Hrabě**, CSc., RNDr. Hubert **Jašek**, RNDr. Ivan **Koláčný**, MVDr. Drahomíra **Konvalinová**, Zdeněk **Kreuz**, Miloš **Kuba**, Jaroslav **Mareš**, RNDr. Jitka **Matulová**, ing. Jaromír **Mottl**, Lenka **Petrová**, Pavel **Prokeš**, Dana **Růžičková**, Jan **Saňka**, MUDr. Anna **Sklenská**, CSc., PhDr. Eliška **Štaudová** a doc. MUDr. Jiří **Vaněk**, CSc. V průběhu roku 1993 došlo ve složení Zastupitelstva k některým změnám: 42. schůze rady městské části dne 16. března 1993 vzala na vědomí demisi paní Lenky **Petrové**, na jejíž místo nastoupil ing. Jan **Libus**.

Také rada, která byla ze Zastupitelstva v roce 1991 zvolena, doznala jistých změn. Jejími členy byli ing. Jan **Holík**, PaedDr. Pavel **Horák**, RNDr. Ivan **Koláčný**, RNDr. Jitka **Matulová**, Jan **Saňka**, doc. MUDr. Jiří **Vaněk**, CSc. a od 1. května 1993 také Dana **Růžičková**. Starostou po celý rok byl stejně jako v předchozích letech ing. Jan **Holík**, prvním zástupcem starosty Jan **Saňka**, který se však na XVIII. zasedání zastupitelstva dne 21. října 1993 k 31. prosinci téhož roku své funkce vzdal. Po rezignaci ing. Libora **Klusáčka** na funkci člena Zastupitelstva, člena Rady a druhého

zástupce starosty městské části v březnu 1992, nebyla tato funkce dlouhou dobu obsazena. Teprve XV. zasedání Zastupitelstva městské části, které se konalo dne 27. dubna 1993, zvolilo do funkce druhého zástupce starosty RNDr. Ivan **Koláčného**.

2. Úřad městské části Brno-Řečkovice a Mokrá Hora

Nezbytným předpokladem pro úspěšný rozvoj obce bylo konstituování jejího úřadu; stavební úprava radnice a její převedení do majetku obce, stabilizace personálního obsazení úřadu, stejně jako vyjasnění majetkových poměrů obce. Na své 39. schůzi Rada městské části dne 12. ledna 1993 schválila organizační řád úřadu a stanovila výši platů jeho pracovníků, na 44. schůzi 18. května schválila požární řád městské části a na 46. schůzi dne 29. června schválila závazné pokyny pro zpracování a oběh účetních dokladů a vedení hmotného a nehmotného majetku Úřadu městské části. Počátkem roku (na 41. a 42. schůzi 23. února 1993 a 16. března) vyslovila souhlas s ukončením delimitace majetku bývalého Obvodního národního výboru Brno V a vzala na vědomí zprávu o druhé etapě rekonstrukce radnice, včetně jejího statického zajištění; v průběhu roku byly vedle zpevnění základů radnice provedeny i sanační práce proti zemní vlhkosti, a nainstalováno zabezpečovací signalizační zařízení. Kromě toho se vedení obce muselo vyjádřit k požadavku městské části Brno-Medlánky na úpravu hranic mezi oběma katastry ve prospěch Medlánek, které požadovaly připojení území tzv. "medlánecké cihelny" a polní trati Pod markrabstvím. Na své 43. schůzi dne 6. dubna vzala tento požadavek na vědomí Rada a postoupila jej k projednání XV. zasedání Zastupitelstva městské části dne 27. dubna, které jej odmítlo. Dne 11. května 1993 rozhodlo Zastupitelstvo na svém XV. zasedání o vstupu naší městské části do Svazu měst a obcí a pověřilo starostu ing. Holíka zastupováním obce na sjezdu této organizace v Jihlavě dne 27. května s tím, že bude

ve věci územněsprávního uspořádání České republiky hájit zřízení samosprávné Moravskoslezské země.

Dne 18. května na své 44. schůzi jmenovala Rada do funkce požárního preventisty pana Vladimíra Navrátila, bytem Cupákova ulice 9 v Řečkovících, a do funkce vedoucího živnostenského úřadu pana ing. Stanislava Kouřílka, kterého však na své mimořádné schůzi dne 21. října z funkce opět odvolala. Řízením tohoto odboru až do vypsání nového konkursu pověřila ing. Josefa Bartla. Stejně tak ke dni 31. července odvolala z funkce vedoucí sociálnězdravotního odboru JUDr. Ivu Kernovou a vedením odboru pověřila tajemnicí úřadu JUDr. Janu Otevřelovou.

3. Z činnosti politických stran a hnutí

Rok 1993 jakožto čtvrtý rok panování demokratického zřízení v našem státě výrazně přispěl ke konstituování a tříbení politického života. Dopad tohoto procesu se projevil i na území naší městské části. Tak jako v předchozích letech existovaly a pracovaly na území Řečkovic a Mokré Hory stabilizované a poměrně početné organizace Křesťanské a demokratické unie - Československé strany lidové a Komunistické strany Čech a Moravy. Místní organizace KDU-ČSL Brno-Řečkovice konala 17. ledna svoji výroční členskou schůzi, která zvolila nový výbor. Předsedou se stal pan Antonín Ocetek, členy výboru se stali Josef Bořecký ml., MVDr. Oldřich Fischer, Vladimír Mazal, JUDr. Evžen Morbacher, Pavel Olbrich, Anežka Prchalová, ing. Antonín Sedláček a Ludmila Ulrichová. Organizace KDU-ČSL v Řečkovících navíc v průběhu roku uskutečnila celou řadu akcí pro veřejnost. Např. v sobotu 3. dubna připravila do prostor bývalého agitačního střediska na Žitné ulici 17 velikonoční pořad Křížová cesta podle literární předlohy R. Guardiniho, a v neděli

dne 6. června zorganizovala zájezd na Křemešník, Landštejn, do Slavonic a na další místa západní Moravy

Složitým vývojem procházela organizace Hnutí za samosprávnou demokracii Moravy a Slezska, jež získalo v posledních komunálních volbách největší počet hlasů. Snaha vedení tohoto hnutí nalézt své místo ve středu českého politického spektra i za cenu oslabení důrazu původně kladeného na moravskou problematiku, se nesetkala u všech členů s pochopením a vyvolávala jisté rozpaky a rozladění. Nicméně organizace HSDMS pro Řečkovice a Mokrou Horu i v roce 1993 pracovala v duchu svého původního programu, s nímž šla do voleb. rozhodnutí vedení.

Vedle stávajících politických subjektů zahájily v naší městské části svoji činnost i strany další. Od roku 1991 zde pracují členové místního sdružení Občanské demokratické strany č. 9. ODS ve své organizační struktuře respektuje v podstatě bývalé rozdělení Brna do pěti obvodů, a z tohoto důvodu místní sdružení ODS č. 9 organizuje ve svých řadách vedle obyvatel Řečkovic a Mokré Hory také členy z Králova Pole, Medlánek, Ivanovic a Ořešína. Předsedou byl MUDr. Jiří Pejchl, bytem Slovinská 4, Brno-Královo Pole.

Počátkem roku 1993 byl v naší městské části založen místní klub Občanské demokratické aliance, jehož působnost se neomezuje pouze na Řečkovice a Mokrou Horu, ale také na Medlánky. Při svém založení měl nezbytných šest členů, předsedou byl zvolen PhDr. Jiří Pernes, jednatelem p. Milan Hamerský, oba z Řečkovic, a pokladníkem p. PhDr. Ladislav Žuja z Medlánek.

4. Vzhled obce

Úměrně tomu, jak se mění politické poměry v naší republice a přibližují se úrovni vyspělých evropských států, mění se k lepšímu také úroveň českého hospodářství a v návaznosti na to i vzhled našich měst a obcí. Také my, obyvatelé Řečkovic a Mokré Hory máme možnost vidět, jak se prakticky ze dne na den mění tvář našeho bydliště k lepšímu. Pozitivní dopad obnovení obecní samosprávy se projevuje ve zvýšené péči o veřejné plochy a prostranství, v péči o veřejnou zeleň i o obecní majetek. V prvé řadě je to úsilí Zastupitelstva a Rady o opravu řečkovického záměčku, který je sídlem úřadu naší městské části. V průběhu roku 1993 prošly celkovou úpravou také některé ulice naší obce, v nichž byla provedena rekonstrukce povrchu a současně i kanalizačního řadu. Týkalo se to především ulice Žilkovy a Skoumalovy, zčásti také ulice Brigádnické, v níž bylo nově položeno 45 metrů NTL plynovodu, a ulice Úhledné, v jejíž části byl vybudován vodovod, plynovod a kanalizace, včetně dočasné úpravy jejího povrchu. Současně byly podnikány organizační přípravy k provedení rekonstrukce vozovky na ulicích Sibiřská - Dudíkova, s čímž se počítá v roce 1994 a 1995. Na náklady obce byla provedena oprava pomníku padlým v 1. a 2. světové válce a pomníku v parku nad budovou radnice; oprava sochy sv. Jana Nepomuckého je plánována na příští léta. V této souvislosti stojí rovněž za zmínku, že místní organizace KDU-ČSL v Mokré Hoře v průběhu roku provedla opravu obecní kapličky, na niž nechala rovněž nainstalovat automatické zvonění. Opravu umožnila i skutečnost, že obec na opravu kapličky přispěla částkou 15 000.- Kč, již k tomuto účelu uvolnila Rada městské části svým usnesením, přijatým na 38. schůzi dne 8. prosince 1992.

Vedení naší obce se rovněž zamýšlelo nad celkovou koncepcí úpravy středu Řečkovic. Zastupitelstvo na svém XVII. zasedání ve dnech 9. a 16. září 1993

projednalo zprávu k urbanistické studii středu Řečkovic, která bude zpracována na základě výběrového řízení, vypsáno Útvarem hlavního architekta města Brna v lednu 1993, a vyslovalo souhlas s navrženým dalším postupem za předpokladu, že budou splněny následující podmínky, na nichž se jeho členové shodli:

1. Odsunout konečnou stanici tramvaje směrem na Špici a uvolněný prostor využít na parkovou úpravu s ohledem na potřebu školy.
2. Navrhnout variantní řešení křižovatky ulic Vážného- Banskobystrická -Medlánecká a stávajícího podchodu.
3. Vyřešit stavbu proluky T. Novákové 32-36, umožnit propojení pěších tahů směrem k ulici Veselka s obytnou zástavbou na ulici Renčově.
4. Vyřešit optimální dostavbu mezi Sokolovnou a střediskem občanské vybavenosti Vysočina.
5. Odsunout stavební čáru v ulici Vážného na západní straně na 14-16 metrů od osy komunikace v úseku od křižovatky pod Sokolovnou po Palackého náměstí s návrhem na výsadbu jedné řady vzrostlých stromů.
6. Udržet původní tvar Palackého náměstí.
7. Zachovat charakter lokality Ovčírna.
8. Neuvažovat s pěším propojením ulice Terezy Novákové s nově navrhovanou výstavbou na ulici Vážného v proluce mezi stávajícími rodinnými domky.
9. Dostavbu Gymnázia na ulici Terezy Novákové konzultovat s odborem školství a ředitelstvím obou škol zde umístěných a řešit ji např. půdní vestavbou.
10. Ponechat stávající umístění zastávek městské hromadné dopravy na Palackého náměstí.

V návaznosti na to uložilo Zastupitelstvo starostovi, aby zajistil objednání urbanistické studie, a Radě uložilo, aby zpracovala časový harmonogram prací.

Avšak nejen obecní iniciativa přispěla k tomu, že se tvář naší městské části postupně mění; neobyčejně významnou roli tu sehrála i iniciativa soukromých podnikatelů a majitelů domů. V průběhu celého roku 1993 vydal Stavební úřad Úřadu městské části Brno-Řečkovice a Mokrá Hora celkem 168 stavebních povolení a proběhlo 94 kolaudačních řízení. Z dokončených staveb stojí za zmínku především:

Úprava domu na Banskobystrické ulici 3 pro zřízení prodejny kusového textilu, jež patří společnosti s ručením omezeným ADIO. Tato společnost, která sídlí v Brně-Králově Poli na Palackého 63, byla také investorem stavby. Práce byly dokončeny 28. prosince 1993.

Výstavba provozní budovy firmy VIBROSERVIS na Cupákově ulici č. 5. Územní rozhodnutí na tuto stavbu bylo vydáno již 13. srpna 1992 a Stavební úřad ji povolil 1. října 1992. Stavba, jejímž investorem byla firma VIBROSERVIS Schenck-Habanec, spol. s r. o., Barvičova 41, Brno, byla dokončena 17. 12. 1993.

Výstavba obchodního střediska firmy GHIA na Renčově ulici. Budova byla v hrubé stavbě realizována v letech 1988-90 bývalým Obvodním národním výborem Brno V. v rámci tzv. akce Z. Investorem stavby a jejím pokračovatelem je firma GHIA, společnost s ručením omezeným, Dillingerova 9, Brno.

Výstavba velkoobchodní prodejny potravin na Novoměstské ulici pokračuje od zahájení prací v roce 1991. Původní rychlé tempo v poslední době značně zpomalilo, údajně pro nedostatek finančních prostředků; stavba, která měla být dokončena v letošním roce, přechází do roku 1994. Investorem je firma Sýkora-Soukop.

Výstavba lékárny Vojenské zdravotní pojišťovny na Banskobystrické ulici 40. Pro potřeby lékárny jsou přestavovány části prostor tohoto objektu, původně určené jiným účelům. Stavba započala v prosinci 1993 a dokončena bude v roce příštím, investorem je VoZP České republiky, Rooseveltova 23, Praha 6.

Kromě těchto prací byla v průběhu roku 1993 provedena kolaudace trafostanic na ulici Dudíkově, Vránově a Žitné a vydáno územní rozhodnutí pro objekty bezdrátového dálkového ovládání a měření v regulačních stanicích plynu na ulici Kořískově a v areálu Lachemy, systémem TESLA RADOM.

5. Komerční zóna

Největší akcí, která by měla v budoucnosti zásadním způsobem ovlivnit život naší obce, je výstavba nového obchodního centra mezi Řečkoviciemi a Ivanovicemi. Výběrové řízení na ideové řešení urbanistické studie pro tuto komerční zónu vypsal v minulých letech Útvar hlavního architekta města Brna. Území, které ÚHA určil, se nachází v oblasti mezi obloukem železniční trati Brno-Havlíčkův Brod-Praha a silnicí směřující na Svitavy, o celkové ploše 31,1 ha. Na severní straně je omezeno zahrádkářskou lokalitou Pod habřím, na jihu sousedí s rodinnými domky na ulicích Královka, Maříkova a Gromešova. Území je v současné době nezastavěno, využívá se k zemědělským účelům. Z výběrového řízení vyšly jako nejlepší návrh zpracovaný pracovníky Kovoprojekty, jenž se umístil na 1. místě, a návrh arch. Drápala, který se umístil na 2. místě.

Občané měli možnost se k oběma návrhům vyjádřit na veřejném projednávání dne 25. ledna 1993. Po jeho skončení se posouzení obou návrhů na svém mimořádném zasedání věnovalo Zastupitelstvo městské části Řečkovice a Mokrá

Hora. V části, navazující na ulici Královka, dalo přednost variantě, zpracované arch. Drápalem. Současně jmenovalo komisi ve složení Jan Saňka, ing. Miroslav Trunec, ing. Ladislav Býček, MUDr. Anna Sklenská a Miloš Kuba, která měla ke studii zpracovat připomínky z komise zemědělské, životního prostředí a veřejné zeleně, komise výstavby a z připomínek občanů. Komise svůj úkol splnila a Zastupitelstvo dne 27. dubna na svém XV. zasedání rozhodlo, aby se k výsledné studii s regulačními prvky vyjádřila komise výstavby Rady. Dopracovaný materiál pak Zastupitelstvo schválilo na svém XVI. zasedání 22. června, přijalo předložené urbanistické řešení a pověřilo komisi složenou z navrhovatelů a člena návrhové komise, aby všechny přednesené a předložené připomínky uplatnili při jednání na Útvaru hlavního architekta města Brna. Celkově lze konstatovat, že výstavba zamýšlené komerční zóny v prostoru mezi Řečkoviciemi a Ivanovicemi zatím nepřesáhla stadium příprav a že vlastní realizační práce započnou v nadcházejících letech.

6. Doprava

V loňském roce rozvířilo hladinu vášní v Řečkovicích přeložení tramvajové zastávky na ulici Kořískova směrem do Brna na místo, které občané shledávali naprosto nevhodným a nevyhovujícím. Projednávání této záležitosti pokračovalo i v letošním roce a Rada i zastupitelstvo jí věnovaly značnou pozornost a mnoho času, starosta i další funkcionáři zasahovali jak u primátora města Brna, tak u vedení Dopravního podniku města Brna, avšak změny rozhodnutí se dosáhnout nepodařilo. Vedení obce proto na svůj náklad alespoň nechalo v těchto místech postavit opěrnou zídku se zábradlím, rozšířit a předláždít chodník v celém průběhu zastávky a osadit ji lavičkami.

V prázdninovém období přistoupil Dopravní podnik města Brna k rekonstrukci tramvajových kolejí na křižovatce ulic Hudcova- Palackého-Kuřimská. V době od 20. července do 20. srpna končily tramvaje, normálně zajíždějící na konečnou do Řečkovic, svoji trasu ve vozovně v Králově Poli. Náhradní dopravu zajišťovaly autobusy č. 34.

Neobyčejně citelně se obyvatel naší městské části dotklo rozhodnutí Dopravního podniku města Brna zpracovat projekt reorganizace spojení okrajových částí města s centrem tím způsobem, že by byl vyloučen příjezd autobusů do středu města. Pro obyvatele Řečkovic a Mokré Hory by to v praxi znamenalo, že by autobusy číslo 41, 42 a 70 končily u Semilassa, kde by se muselo přeseďat na tramvaj. Vezmeme-li v úvahu, že již dnes je spojení naší obce s centrem Brna dosti obtížné a časově náročné, o komplikovanosti spojení s autobusovým nádražím Zvonařka ani nemluvě, je rozhodnutí DpmB nešťastné. Oprávněně proto také vyvolalo mezi občany bouři odporu a protestů a dne 27. dubna je na svém XV. zasedání odmítlo i Zastupitelstvo městské části.

7. Školství

Také v roce 1993, stejně jako v letech předchozích, byly dětem z naší městské části otevřeny základní školy na Horáckém náměstí, na Novoměstské ulici 21 a na ulici Terezy Novákové 2.

Základní škola na Horáckém náměstí měla ve školním roce 1993/94 následující využití:

dvě 1. třídy 48 žáků

dvě 2. třídy 47 žáků

dvě 3. třídy 54 žáků

tři 4. třídy 76 žáků

Celkem měla na prvním stupni škola 9 tříd s 225 žáky

čtyři 5. třídy 99 žáků

tři 6. třídy 72 žáků

dvě 7. třídy 59 žáků

čtyři 8. třídy 135 žáků

jednu 9. třídu 27 žáků

Na druhém stupni měla škola 13 tříd s 392 žáky

Ředitelkou školy v roce 1993 byla pí. Marie Školoudíková, jejími zástupkyněmi pí.

Věra Soukopová (pro 1. stupeň) a pí. Vladimíra Chalupníková (pro 2. stupeň)

Základní škola na Novoměstské ulici měla ve školním roce 1993/94 následující využití:

dvě 1. třídy 46 žáků

jednu 2. třídu 26 žáků

dvě 3. třídy 45 žáků

tři 4. třídy 60 žáků

Celkem tedy na prvním stupni měla škola 6 tříd se 177 žáky

čtyři 5. třídy 93 žáků

tři 6. třídy 70 žáků

čtyři 7. třídy 87 žáků

čtyři 8.třídy 86 žáků

jednu 9.třídu 22 žáků

Na druhém stupni měla škola 15 tříd se 358 žáky

Ředitelkou školy v roce 1993 byla pí. Eva Baráková, jejími zástupkyněmi pí. Dana Hadačová (pro 1. stupeň) a pí. Ludmila Kabátová (pro 2. stupeň).

Základní škola na ulici Terezy Novákové měla ve školním roce 1993/94 následující využití:

dvě 1. třídy 43 žáků

dvě 2. třídy 51 žáků

dvě 3. třídy 45 žáků

dvě 4. třídy 40 žáků

Celkem tedy na prvním stupni měla škola 8 tříd se 179 žáky

dvě 6. třídy 54 žáků

dvě 7. třídy 59 žáků

dvě 8. třídy 65 žáků

Na druhém stupni měla škola 6 tříd se 178 žáky

Ředitelkou školy v roce 1993 byla pí. Mgr. Jitka Radová, její zástupkyní pí. Mgr. Marie Komínková.

V souvislosti se zřizováním nového gymnázia v Řečkovicích, jež sídlí právě v budově školy na ulici Terezy Novákové 2, došlo k určitému společenskému pohybu. Události spojené s jeho existencí a budováním vyvolaly značný rozruch veřejnosti, zčásti velmi negativně vyhocený proti radnici. Gymnázium, původně zřizované pod

záštitou gymnázia na Slovanském náměstí, bylo jako samostatná příspěvková organizace založeno 9. března 1993, kdy náměstek ministra školství, mládeže a tělovýchovy České republiky RNDr. Miroslav Bartošek podepsal jeho zřizovací listinu. Zastupitelstvo městské části Brno-Řečkovice a Mokrá Hora, které o založení gymnázia v obci usilovalo, rozhodlo o jeho umístění v prostorách dosavadní ZŠ na ulici Terezy Novákové 2. S vedením gymnázia byla uzavřena nájemní smlouva, která stanovuje poplatek 190.- Kč/m² užívané plochy. Vedení obce předpokládá, že výhledově se celý provoz základní školy z budovy vystěhuje a ta bude vyhrazena pouze pro účely gymnázia. Z tohoto důvodu se předpokládá, že žáci 2. stupně začnou od 1. září 1994 navštěvovat Základní školu na Horáckém náměstí a pro potřeby 1. stupně bude adaptována budova mateřské školy na Úprkově ulici.

Uvedené rozhodnutí ovšem předpokládá, že dříve nebo později budou i ty nejmenší děti nuceny přecházet frekventovanou Banskobystrickou ulici a tím ohrožovány na zdraví. Vedení obce sice předpokládá využívání stávajícího podchodu pod touto komunikací, ale ten je špinavý, neudržovaný a navíc vytváří podmínky pro exhibování různých pochybných existencí, jejichž výskyt se dá předpokládat v okamžiku, kdy zjistí, že děti tudy procházejí pravidelně. Nelze se tedy divit, že rozhodnutí vyvolalo mezi rodiči dětí, kterých se týká, značnou nespokojenost a roztrpčenost. Rodiče zorganizovali protestní petiční akci, během níž shromáždili na 1 400 podpisů. Jejich pobouření šlo až tak daleko, že se ozývaly i hlasy, volající po zrušení gymnázia bez ohledu na to, jaký význam pro život obce má. Nevraživost se projevovala i mezi oběma školami - základní a gymnáziem, a jejich učiteli. V učebnách, které základní škola pro potřeby gymnázia vyklízela, byly např. vytrhány skříně, zabudované do stěny atd.

Vzdor všem těmto projevům začalo gymnázium, které má charakter reálného gymnázia, zaměřeného přednostně na studium přírodních věd, řádně pracovat, a to i přes to, že mělo k dispozici pouze pět učeben z celé školy. K 1. září 1993 byly otevřeny dvě primy, jedna sekunda a jedna tercie osmiletého studia a 1. ročník čtyřletého studia, které navštěvovalo celkem 165 dětí. Vyučovalo je 11 profesorů, kteří byli na gymnázium nově přijati; až dosud výuku zajišťovali učitelé ze základní školy. Ministerstvo školství uspořádalo dne 22. června 1993 konkurs na obsazení místa ředitele gymnázia, z nějž vyšla vítězně Mgr. Věra Novotná, její zástupkyní je Mgr. Jana Geröová. Vedení gymnázia usiluje o jeho modernizaci, vybudování odborných specializovaných tříd a laboratoří. Podle informace paní ředitelky bylo v roce 1993 jedinou školou v České republice, která vlastnila mikroskop s kamerou a obrazovkou. Gymnázium se těší plné podpoře Zastupitelstva, které pro jeho potřebu uvolniulo na svém XVII. zasedání ve dnech 9. a 16. září 1993 částku 100 000.- Kč. Je však nesporné, že řešení vztahů mezi gymnáziem a základní školou je otázkou bolestivou, která si ještě v budoucnu vyžádá množství jednání a energie.

V průběhu roku došlo v oblasti školství na území naší městské části k dalšímu významnému opatření. Dne 10. května se na starostu ing. Holíka obrátila dopisem s žádostí o pomoc při získávání prostor vhodných pro výuku ředitelka mateřské a základní školy pro sluchově postižené děti v Brně Mgr. Anna Zahradníčková. Škola, jejíž chod řídila, sídlila do té doby v budově na Kolišti 19. Tento objekt, který nebyl majetkem školy, však byl prodán soukromé firmě, která skoupila také některé další objekty v těsném okolí a zahájila zde rozsáhlé stavební práce. Hluk stavebních strojů výuku nemocných dětí prakticky znemožnil. Proto se ředitelka Mgr. Zahradníčková na doporučení Školského úřadu města Brna obrátila se žádostí o pomoc na naši městskou část. Její vedení vyhodnotilo a zvážilo nastalou situaci, vzalo v úvahu, že

děti v Řečkovicích a Mokré Hoře ubývá a že zejména v objektu Základní školy na Novoměstské ulici jsou rezervy, jichž by bylo možno ve prospěch sluchově postižených dětí využít.

Celou záležitostí se zabývala i 47. mimořádná schůze Rady dne 13. července, která schválila předložený návrh nájemní smlouvy na pronájem prostor Základní školy na Novoměstské ulici Základní škole pro sluchově postižené s tím, že tato smlouva bude uzavřena na dobu určitou do 30. června 1995, a pověřila starostu jejím podepsáním. Podle smlouvy bylo škole pro neslyšící děti pronajato sedm učeben v pavilonu C, v nichž byla výuka zahájena od 1. září 1993. V Řečkovicích tak našla útočiště 2. a 3. třída prvního stupně a 2. stupeň základní školy pro neslyšící. Celkem je to 47 žáků, 9 učitelů, 2 pracovnice školní družiny a školního klubu a vedení školy s hospodárkou. Zbývající části školy, do níž dojíždějí postižené děti z celé jižní Moravy, včetně internátu, jsou umístěny zčásti na Lesné, zčásti v Dětském domově Dagmar v Žabovřeskách.

Činnost Základní škola na Novoměstské ulici 21 nebyla tímto opatřením nijak narušena: výuka všech předmětů probíhala podle plánu, včetně výuky jazyků. Tak jako v předchozích letech tříd zahájila výuku francouzského jazyka od 3. třídy a na 2. stupni výuku jazyka anglického a německého. V květnu uspořádala škola v sále Semilassa v Králově Poli školní akademii. Na jaře byla provedena oprava vstupu do školy a školního hřiště, v listopadu pak oprava střechy na pavilonech B a D, která do konce nebyla dokončena.

Stejně bez závad probíhala výuka i na Základní škole Horácké náměstí: zde se jazyková výuka zaměřuje od 3. třídy na němčinu. V jarních měsících proto školu navštívili lektoři německého jazyka z Hollabrunnu. Škola uspořádala pro rodiče svých žáků dvě akademie, na nichž se děti pochlubily tím, co se naučily - v červnu žáci 1.

stupně a v prosinci žáci 2. stupně. K posílení rozvoje tvořivosti dětí zvolilo vedení netradiční metodu; děti si samy obrázky, které malovaly přímo na stěny, vyzdobily celé první poschodí školy.

V souladu s platnými zákony rozhodlo Zastupitelstvo městské části na svém XVIII. zasedání dne 21. října o udělení právní subjektivity Základní škole na Horáckém náměstí k 1. lednu roku 1994. Od tohoto data bude škola existovat jako samostatná příspěvková organizace, zřizovaná Zastupitelstvem městské části Brno-Řečkovice a Mokrá Hora. Pro ředitele z toho bude vyplývat větší míra samostatnosti v rozhodování a přijímání opatření; současně ale také větší dávka zodpovědnosti.

Na území Řečkovic, na ulici Hapalově, působí od roku 1989 další významný vzdělávací ústav - Střední knihovnická škola. Ve školním roce 1993/94 měla následující využití:

dva 1. ročníky 65 žáků

dva 2. ročníky 74 žáků

tři 3. ročníky 97 žáků

dva 4. ročníky 72 žáků

Kromě denního studia zajišťovala škola i nástavbové a dálkové studium: dva ročníky nástavbového (1. N - 25 žáků, 2. K - 21 žáků) a dvě třídy dálkového studia (celkem 79 žáků).

Posluchači školy zajíždějí na praxi i do zahraničí - na podzim 1993 navštívili Itálii a Velkou Británii. V průběhu školního roku školu navštívila i I. náměstkyně British Council dr. Anne Wozencraftová.

O děti předškolního věku se staraly mateřské školy, jichž v roce 1993 fungovalo šest:

MŠ Hapalova 22 má 2 oddělení 50 dětí

Ředitelkou je pí. Lidmilová

MŠ Kárníkova 4 má 3 oddělení 64 dětí

Ředitelkou je pí. Loosová

MŠ Měřičkova 46 má 5 oddělení 125 dětí

Ředitelkou je pí. Arnoštová

MŠ Novoměstská 1 má 3 oddělení 75 dětí

Ředitelkou je pí. Mittvalská

MŠ Škrétova 2 má 3 oddělení 75 dětí

Ředitelkou je pí. Zelová

MŠ Tumaňanova 59 má 1 oddělení 22 dětí

Ředitelkou je pí. Vilčková

vě mateřské školy, které na území městské části Brno- Řečkovice a Mokrá Hora působily v minulosti, byly rozhodnutím Zastupitelstva a se souhlasem Školského úřadu Brno zrušeny: MŠ Banskobystrická 55 ke 30. 6. 1991 a MŠ Úprkova 1a ke 30. 6. 1993.

Dne 21. září schválila Rada na své 50. schůzi zřízení logopedické třídy v MŠ na Kárníkově ulici a současně schválila výjimku ze zákona, kterou se stanoví počty dětí v třídách našich mateřských škol až do 27 žáků. Rada rovněž vyslovila svůj souhlas s tím, aby v prostorách mateřské školy na Měřičkově ulici byla zřízena prádelna pro veřejnost.

8. Kulturní život

V období komunistické vlády neoplýval kulturní život v Řečkovících a Mokré Hoře žádnou obzvláštní pestrostí; lze dokonce říci, že se rovnal takřka nule. Je velkou zásluhou současného Zastupitelstva a jeho kulturní komise, že se od samého začátku své činnosti snaží o změnu této situace. Zejména je v tomto směru nutno ocenit osobní iniciativu dr. Ivana Koláčného, který byl velmi aktivní a který se osobně zasloužil jak v tomto roce, tak i v letech předchozích o uspořádání celé řady přitažlivých výstav.

Dne 22. ledna proběhla v zasedací síni řečkovické radnice slavnostní vernisáž výstavy heraldické tvorby Jiřího **Hanáčka**. S historií i současností heraldické tvorby seznámil přítomné pracovník brněnské pobočky Historického ústavu Akademie věd České republiky PhDr. Tomáš Krejčík. Vernisáž obohatili recitací i studenti z řečkovické Střední knihovnické školy a přednes žánrových skladeb pro romantickou kytaru v podání J. Řezníčka a jeho žáků z KP Centra v Řečkovících. Zahájení výstavy se zúčastnili i hosté ze švédského Malmö. Výstava trvala týden a během této doby ji navštívilo přes 300 návštěvníků, včetně 150 žáků našich škol. Na dobrovolném vstupném se vybralo 275.- Kč, což pokrylo náklady spojené s vernisáží.

Druhá výstava se v prostorách řečkovické radnice konala ve dnech 7.-14. května 1993. Byla věnována dílu Lubomíra **Skřivánka**, malíře a kreslíře, ale i sochaře a řezbáře. V průběhu vernisáže vystoupil člen brněnského Národního divadla Jiří Brož, který přednesl verše, a K. Plocek a M. Jakubíček, kteří zahráli drobné komorní skladby E. Griega a P. Hindemitha. Výstavu shlédlo 240 návštěvníků.

V závěru roku se Zastupitelstvu městské části Brno-Řečkovice a Mokrá Hora podařil zvlášť významný čin: v rámci oslav 750. výročí města Brna vydalo společně s

Muzejní a vlastivědnou společností v Brně jako 83. svazek Vlastivědné knihovny moravské publikaci Řečkovice a Mokrá Hora. Z dějin městské části Brna. Kniha má 199 stran textu, obrazovou přílohu a vyšla nákladem 2000 výtisků. Jejím redaktorem byl řečkovický občan a odborný pracovník Moravského zemského muzea v Brně dr. Jan Skutil, CSc., svými příspěvky do ní přispěli I. Koláčný, J. Hrdý, J. Skutil, Z. Matyášová, L. Ulrichová, J. Bartoněk, M. Trnka, J. Doležel, J. Dolina, J. Dvořák, J. Knorová, E. Štaudová a R. Zuber. Po zcela rozebrané knížce Vojtěšky Matyášové Řečkovice - náš domov, která vyšla v roce 1935, to je základní příručka pro každého, kde se zajímá o historii naší obce.

Kulturní život nejen Řečkovic, ale celého Brna utrpěl však v průběhu roku 1993 také velkou ztrátu, když 23. února ve věku 79 let zemřel sochař Jiří **Marek**, který měl na Novoměstské ulici svůj atelier.

9. Vavřínecké hody 1993

Také v roce 1993, stejně jako v roce předchozím, usilovalo vedení naší obce o obnovení staré tradice a uspořádalo Vavřínecké hody. Konaly se od pátku 13. do neděle 15. srpna v areálu řečkovického pivovaru, ale hodovým zvaním, slavnostním průvodem stárků i slavnostní mší v kostele sv. Vavřince se dotkly života celé naší obce. Jejich přípravě věnovala Rada i Zastupitelstvo značnou pozornost již dlouho dopředu. Už 15. června jmenovala Rada na své 45. schůzi pana doc. dr. Jiřího Vaňka, CSc. předsedou hodového výboru, a z rozpočtu obce vyčlenila částku 65 000.- Kč na pořízení řečkovických krojů pro tento účel. Souběžně s tím probíhaly úpravu v areálu pivovaru tak, aby zde mohla bez problémů proběhnout hodová hodová zábava.

Vlastní hody začaly v pátek 13. srpna hodovým zvaním s harmonikou, večer pak slavnostním zahájením v atriu radnice, během něhož byl předveden obnovený lidový kroj z oblasti severního Brna. Součástí programu byl i zajímavý odborný výklad o tradici hodů a vývoji krojového oblečení, doplněný hudebním vystoupením brněnských umělců a žáků hudební školy v Tišnově. V sobotu dopoledne stavěla řečkovická mládež hodovou máju, která byla letos 26 metrů vysoká, na což navázal veselý a brvami hýřící hodový průvod. Dobrou náladu zajišťovala již tradičně dechová hudba Podporanka z Nesovic. Program vynikajícím způsobem konferoval Miloš Kalenda, v jeho rámci vystoupila i skupina historického šermu L. A. G., vedená řečkovickým občanem p. Olšanem. Celé hody se nesly ve znamení zpěvu stárků, kteří v sobotní podvečer zatancovali Moravskou besedu. V neděli všechny potěšil promenádní koncert, vážnosti hodům dodala slavnostní mše svatá v kostele sv. Vavřince. Nedělní odpoledne pak bylo věnováno hodové zábavě. Hodů se zúčastnilo více než 2 000 návštěvníků. K jejich úspěšnému průběhu nepochybně přispělo i krásné, byť i chvílemi až příliš horké počasí. Vavřinecké hody 1993 se zkrátka povedly a doufejme, že stejně úspěšné, budou i ty následující!

10. Náboženský život a církev

Přirozeným střediskem náboženského života v naší obci je římskokatolický farní kostel sv. Vavřince v Řečkovicích. Proto byla jeho údržbě věnována značná pozornost - v květnu se podařilo opravit jeho fasádu a malbu v interiéru. Dne 18. června jej navštívil brněnský biskup Msgre Vojtěch Cikrle, který zde udělil kněžské svěcení našemu farníkovi Mgr. Tomáši Mikulovi. Primici slavil v našem kostele 20. června a poté nastoupil jako kaplan v Blansku. Další náš farník, katecheta Karel Hrazdil, přijal jáhenské svěcení 17. července v chrámu sv. Augustina v Brně a poté

nastoupil jáhenskou praxi ve farnosti Brno-Křenová. V provozu je farní knihovna, umístěná v kostele na oratoři. Zájemcům nabízí náboženské knihy, vydané u nás i v cizině, stejně jako beletrii křesťanských autorů. Hudební škola Jaroslava Kvapila uspořádala v kostele sv. Vavřince dva varhanní koncerty, nebyly však jediné; v průběhu roku se zde uskutečnilo ještě několik dalších koncertů duchovní hudby. Ve farnosti působí také skautská organizace a farní Charita. Na faru i do kostela přicházejí poměrně často bezdomovci a žebráci, kteří však nemají v naší obci bydliště. Ale "s poskytnutou pomocí někdy nejsou spokojeni. Zkušenosti jsou s nimi rozmanité", udává řeckovický pan farář.

V neděli 9. května se v kostele sv. Vavřince konala mše svatá, při níž bylo vzpomenuo obětí obou světových válek, na kterou pak navázala vzpomínková slavnost s položením věnců u pomníků padlých a umučených.

Aktivní byl také místní sbor Církve československé husitské, sídlící ve Vážného ulici v Řeckovicích. Poslední březnovou neděli jej navštívilo a bohoslužeb se zúčastnilo sedmnáct evangelíků z Essenu ve SRN v čele se superintendentem. V odpoledních hodinách téhož dne se v budově sboru konal varhanní koncert skladeb J. S. Bacha, W. A. Mozarta, A. Dvořáka, B. Martinů a některých barokních skladatelů, dále spirituály a verše v podání prof. D. Horákové, P. Rajnochy, A. Julínka, I. Bezdíčkové, E. Hlaváčkové a I. Chlebníčkové. Této příležitosti poprvé posloužily nové varhany italské výroby, které sboru věnovali věřící ze Švýcarska. Nahradily starý nástroj, který již dosloužil a musel být vyměněn. Jednotlivá čísla spojoval citací textů z Písma farář ThMg. Jiří Bednařík. Slavnostního koncertu, který - jak doufáme - nebyl posledním, se zúčastnilo na 150 posluchačů, mezi nimi i starosta ing. Holík.

11. Sport

Centrem sportovního života v naší městské části byla Sokolská jednota, navazující na nejlepší tradice české tělovýchovy. Dne 10. března 1993 se za přítomnosti starosty obce ing. Holíka konala valná hromada řeckovického Sokola, na níž byl zvolen nový výbor v následujícím složení:

starosta - Růžička Jiří,

místostarosta, a náčelník - Bartoněk Jan

náčelnice - Žáková Drahomíra

vzdělavatel - Maršal Petr

jednatel - Mlýnková Marie

hospodář - Vejnarová Zdena

pokladník - Kudličková Marie

matrikář - Zelníčková Miroslava

zdravotník - Kouřilová Miluše

zástupci sportovních oddílů - Břínková Věra a Soušek Bohumil

členy dozorčí komise byli zvoleni:

- Kučera Vladimír

- Trávníčková Alžběta

- Hadačová Dana

Nově zvolený náčelník a místostarosta p. Bartoněk poděkoval odstupujícím členům výboru, mezi nimiž byl i pan L. Kučera, který po sedmnáct let stál v čele sokolské jednoty v Řeckovicích. Jednota se programově přihlásila k sokolským

tradicím a odkazu zakladatele Sokola dr. Miroslava Tyrše; z těchto důvodů se rovněž stala členkou České obce sokolské. Těžiště její činnosti leží v tělocvičné aktivitě, kterou provozuje jak klasickými, tak moderními způsoby. V rámci jednoty cvičí předškolní žactvo, žáci, dorostenci a ženské složky. Ze sportů jsou zastoupeny volejbal, krasojízda a rychlobruslení. Členskou základnu tvoří převážně ženy, se zastoupením mužů je to horší.

V průběhu roku se Sokol zúčastnil celé řady sportovních akcí, např. prostřednictvím "Moravské třináctky" Mistrovství Moravy v krosu 1993, přeboru župy v gymnastice, která se konala 15.dubna 1993, přeboru župy v atletice 23. května 1993 atd. V celé řadě případů dosáhl skvělých výsledků: jeho členové obzvláště vynikali v sálové cyklistice. Zúčastnili se mistrovství republiky žactva a kvalifikace dorostu ve Zlíně, kde byli nejúspěšnější v zisku medailí: obsadili jednou 1. místo, dvakrát 2. místo a třikrát 3. místo. Dne 17. dubna proběhlo mistrovství České republiky dorostu a juniorů v krasojízdě. Z řeckovické TJ startovaly tři závodnice, zvítězila Petra Břínková, která si tak zajistila účast na Mistrovství Evropy. K. Koryčanová skončila na 6. místě a 7. místo obsadila L. Smejkalová. Petru Břínkovou štěstí neopustilo ani na Mistrovství Evropy juniorů v sálové cyklistice, konaném ve dnech 20. - 23. května 1993 ve Steckbornu ve Švýcarsku, kde získala bronzovou medaili. Oddíl sálové cyklistiky dosáhl dalšího úspěchu na podzim tohoto roku, kdy se zúčastnil mezinárodních závodů v Holešově, na nichž jeho členové obsadili třikrát 1. místo.

Avšak i v jiných disciplínách byli členové Sokolské jednoty v Řeckovicích úspěšní: Tomáš Kypr a Marek Gutt se úspěšně zúčastnili výběrového konkursu v Praze a byli nominováni do reprezentace České obce sokolské na Slet sokolstva v americkém Chicagu. Tomáš Kypr se sletu zúčastnil a napsal o své cestě zajímavý

článek do obecního časopisu ŘEČ (Byl jsem v Americe na sletu, ŘEČ, prosinec 1993). Členové jednoty se zúčastnili i tradičních závodů Praha-Brno-Bratislava v gymnastice a atletice a paní J. Kalovská zvítězila v závodě sdruženém v kategorii žen. Dva zástupci TJ se závodu zúčastnili jako rozhodčí. Paní Kalovská byla úspěšná i na závodech Sokolské všestrannosti v Písku, kde obsadila 2. místo. Dařilo se i družstvu volejbalistů, které zvítězilo v přeboru žup Vaníčkovy a Máchalovy, a oddíl volejbalu mužů postoupil do městského přeboru. Významného úspěchu dosáhli také žáci, kteří se zúčastnili prvního kola Českého poháru, v němž zvítězili ve všech kategoriích. Významně do života jednoty zasáhla i příprava Vsesokolského sletu v příštím roce. Výbor rozhodl, že jednota bude nacvičovat skladbu nejmladšího žactva, předpokládá se však i zapojení starších kategorií.

Vedle toho se Sokol věnoval také činnosti společenské: dne 6. února pořádal v Sokolovně ples s výtěžkem 19 500.- Kč a dne 7. února dětský karneval. Těm nejmenším byl určen také Dětský den, který Sokol uspořádal 31. května na hřišti na Horáckém náměstí. Na podzim, ve dnech 10. - 12. září, uspořádal Sokol zájezd do Jeseníků, který byl úspěšný, a dne 18. prosince připravil pro své členy výlet na Babí lom.

V oblasti organizační práce usiloval výbor Sokolské jednoty o doplňování své členské základny podchycením žáků řečkovických škol. Zajišťoval také péči o tělocvičné náradí a jeho zkvalitňování - v květnu proběhla jeho revize, na niž navázalo odstraňování zjištěných závad, v lednu rozhodl o zakoupení ergometru pro oddíl rychlobruslení, který ovšem bude sloužit i ostatním oddílům, dále o zakoupení nových míčů pro odbíjenou atd.

Úspěšně si vedl i Těžkoatletický klub Hellas, který provozuje svoji činnost v prostorách Základní školy na Horáckém náměstí. Mistry České republiky se v kategorii jednotlivců stali -žák Kulweit, mladší dorostenec Fiala, v ženských kategoriích Dáša Skácelová a Eva Drahošová.

Řečkovickou tělovýchovu však postihla i ztráta. Dne 12. ledna 1993 zemřel ve věku 82 let pan Jan Kmenta, nestor sportovců v naší obci. Byl významnou postavou brněnské cyklistiky ve 30. - 50. letech a vytvořil řadu rekordů, které vydžely desítky let nepřekonány.

12. Závěr

Celkově můžeme konstatovat, že rok 1993 byl rokem úspěšným jak z hlediska celé naší měnící se republiky, ale také zejména z hlediska naší obce Řečkovice a Mokrá Hora, která se teprve nedávno ustavila jako samostatná část města Brna. Doufejme, že také nadcházející léta budou stejně klidná a stejně příznivá pro práci, jako rok tento.

PhDr. Jiří Pernes, kronikář